

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ลักษณะการเรียนรู้ (learning styles) และกลวิธีการเรียนรู้ (learning strategies) มีความสำคัญมากต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้และถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป้าหมายสำคัญในการจัดการศึกษาคือการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง และการที่ผู้เรียนจะบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ผู้เรียนต้องมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพเป็นของตนเอง จึงจะประสบผลสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดแนวคิดหรือกระบวนทัศน์ในการพัฒนาการศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ข้อ 3.3.1 ให้การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองในรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายและรักที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต นอกจากนี้ ศ. วาสนา ประมวลพฤษย์ กล่าวไว้ในประเด็นการจัดการเรียนการสอนว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันที่เน้นความรู้ความจำ คงไม่เพียงพอที่จะเตรียมคนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข การเรียนการสอนในปัจจุบันจำเป็นต้องสร้างบุคคลให้มีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง รู้จักสร้างและหาความรู้ด้วยตนเองได้ และพร้อมที่จะเผชิญปัญหาที่ซับซ้อนในสังคม (ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช, 2540 : 1 ; อ้างใน ศ.วาสนา ประมวลพฤษย์, 2539)

เมื่อพิจารณาสภาพการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีลักษณะเฉื่อยชา ขาดความกระตือรือร้น และคุ้นเคยกับการสอนแบบมีผู้คอยป้อนความรู้ให้ ผู้เรียนมักจะสนใจทำในสิ่งที่ได้คะแนนดีเท่านั้น และพฤติกรรมเหล่านี้ทำให้การเรียนรู้เพื่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาเป็นไปได้อย่างยากและขาดประสิทธิภาพ จำเป็นต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง (อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ, 2540 : 2) ในส่วนของครูผู้สอน ต้องมีการเปลี่ยนบทบาทจากเป็นผู้สอน ผู้นำ ผู้ประเมิน ผู้ควบคุม ผู้จัดการทุกสิ่งทุกอย่างในชั้นเรียน มาเป็นผู้ช่วยเหลือ คอยอำนวยความสะดวก ฝึกผู้เรียนให้รู้จักใช้กลวิธีการเรียนแบบต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และกลวิธีในการเรียนเป็นวิธีการที่ผู้เรียนจัดการกับข้อมูลใหม่ที่พบเพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ การเก็บรักษา และเลือกเอาข้อมูลเหล่านั้นกลับมาใช้ กลวิธีในการเรียนเป็นปฏิกริยาเฉพาะอย่างที่ผู้เรียนเลือกใช้ในห้องเรียนเพื่อให้เข้าใจบทเรียน

ได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น การเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถถ่ายโอนความรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ ได้มากขึ้น (Oxford, 1990 : 8)

จากประสบการณ์การที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 และ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนในปีการศึกษา 2553 ที่ผ่านมานั้น มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยผู้วิจัยได้วัดจากคะแนนในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางสังคม (EED 1101) และในวิชาการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อชีวิต (EED 1201) จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า ในปัจจุบัน นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาดีขึ้น มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งปัจจัยหนึ่งอาจจะมาจากการที่นักศึกษามีลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ที่ดี และในปีการศึกษา 2553 ที่ผ่านมา ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการเรียนและลักษณะนิสัยในเรื่องการใช้ภาษา เป็นปัจจัยที่มีผลต่อ ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามากที่สุด ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งถ้าได้มีการศึกษาว่า กลวิธีการเรียนรู้ใดที่นักศึกษาใช้ในการเรียนรู้ภาษาและมีผลทำให้ผลการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษสูงขึ้น ก็จะเป็นประโยชน์สำหรับนักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อนหรือนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ซึ่งกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ดีจะส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงสนใจที่จะศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อตอบสนองต่อประโยชน์ที่ได้กล่าว มาแล้วข้างต้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 แขนงวิชาภาษาอังกฤษ คณะ ครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนก ตามกลุ่มที่เรียนเก่งมาก กลุ่มที่เรียนเก่ง กลุ่มที่เรียนปานกลาง และกลุ่มที่เรียนอ่อน

2. เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 แขนงวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มที่เรียนเก่งมาก กลุ่มที่เรียนเก่ง กลุ่มที่เรียนปานกลาง และกลุ่มที่เรียนอ่อน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ พัชรพรรณ ม.รัตนพล (2541) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเลือกนักเรียนจำนวน 128 คน โดยสุ่มเป็นกลุ่ม และแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม ชอบการเรียนรู้ตามขั้นตอนมากที่สุด (ร้อยละ 70) เมื่อแยกพิจารณาตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ มีลักษณะเปิดตัว (ร้อยละ 52 และ 50) ในขณะที่กลุ่มปานกลางมีลักษณะเปิดตัว (ร้อยละ 44) และนักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มปานกลางเป็นผู้ถนัดใช้ตา (ร้อยละ 48 และ 44) และชอบคาดเดากฎเกณฑ์และความหมายของภาษาใหม่ (ร้อยละ 39 และ 54) ในขณะที่นักเรียนกลุ่มต่ำถนัดใช้หู (ร้อยละ 50) นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม นำกลวิธีอภิปัญญามาใช้บ่อยถึงบ่อยมาก สำหรับกลวิธีความรู้ความเข้าใจและกลวิธีการเสริมและการทดแทน พบว่า นักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มปานกลางได้นำมาใช้บ่อยถึงบ่อยมาก ในขณะที่นักเรียนกลุ่มต่ำนำมาใช้น้อยถึงแทบไม่ได้ใช้เลย

สุวิมล บุญมา (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอุบลวิทยาคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษและเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเก่ง จำนวน 42 คน นักเรียนกลุ่มปานกลาง จำนวน 46 คน และนักเรียนกลุ่มอ่อน จำนวน 12 คน ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนปฏิบัติมากที่สุด คือ กลวิธีการถามคนอื่น กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนปฏิบัติน้อยที่สุด คือ กลวิธีการสร้างคำใหม่ขึ้นเอง เมื่อเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน พบว่า นักเรียนกลุ่มเก่งและปานกลาง และนักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษไม่มีความแตกต่างกัน

จากงานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. ลักษณะการเรียนรู้ ได้แก่

- 1.1 ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัส
- 1.2 ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น
- 1.3 ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียน
- 1.4 ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระงาน
- 1.5 ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ

2. กลวิธีการเรียนรู้ ได้แก่

- 1.1 กลวิธีที่ใช้ความจำ
- 1.2 กลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ
- 1.3 กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน
- 1.4 กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา
- 1.5 กลวิธีเชิงวิภาพ
- 1.6 กลวิธีทางสังคม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ 5 แห่งในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 1,249 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ 5 แห่งในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณของสูตร Taro Yamane ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 303 คน

3. ลักษณะการเรียนรู้ภาษาของกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตเฉพาะของลักษณะการเรียนรู้ ดังนี้
 - 3.1 ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัส
 - 3.2 ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น
 - 3.3 ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียน
 - 3.4 ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระงาน
 - 3.5 ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ
4. กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตเฉพาะของกลวิธีการเรียนรู้ ดังนี้
 - 4.1 กลวิธีที่ใช้ความจำ
 - 4.2 กลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ
 - 4.3 กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน
 - 4.4 กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา
 - 4.5 กลวิธีเชิงวิภาพ
 - 4.6 กลวิธีทางสังคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ลักษณะการเรียนรู้ (Learning styles) หมายถึง ลักษณะทางด้านสติปัญญา ความรู้สึก นึกคิด จิตใจของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งลักษณะการเรียนรู้ดังกล่าวมีผลต่อวิธีการในการเรียนรู้ การเลือก การตอบสนองหรือการมีปฏิสัมพันธ์ต่อการเรียนการสอนเมื่อผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษา โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้
 - 1.1 ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัส ลักษณะการเรียนรู้นี้จะเกี่ยวข้องกับการใช้ประสาทสัมผัส 3 ด้าน ได้แก่ ประสาทสัมผัสตา ประสาทสัมผัสหู และประสาทสัมผัสมือ เป็นการเรียนรู้ที่แสดงว่าผู้เรียนถนัดใช้ตาดู ถนัดใช้หูฟัง หรือถนัดใช้มือในการทำกิจกรรม
 - 1.2 ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น เป็นการเรียนรู้ที่แสดงว่าผู้เรียนมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น
- 2 ลักษณะ คือ ลักษณะเปิดตัวและชอบสังคม หรือ ลักษณะเก็บตัวหรือชอบทำงานคนเดียว

1.3 ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียน เป็นการเรียนรู้ของผู้เรียนใน 2 ลักษณะ คือ การแสวงหากฎเกณฑ์ทางภาษาใหม่ หรือการเรียนรู้ไปตามลำดับขั้นตอน

1.4 ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระงาน ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้เมื่อมีการริเริ่มภาระงานในลักษณะของการมีความละเอียดถี่ถ้วนในการวางแผนและทำภาระงานที่ได้รับมอบหมาย หรือลักษณะของการรู้สึกสนุกและผ่อนคลายกับการทำกิจกรรมทางภาษาและภาระงาน

1.5 ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ เป็นการเรียนรู้ที่แสดงว่า ผู้เรียนชอบการคาดเดากฎและความหมายของภาษาใหม่ หรือผู้เรียนต้องการศึกษารายละเอียดของภาษาและหลักไวยากรณ์ก่อนการสรุปหาคำตอบ

2. กลวิธีการเรียนรู้ (Learning strategies) หมายถึง วิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้อย่างถูกต้องหรือเมื่อใช้วิธีการใดๆแล้วมีการเรียนรู้ทางภาษาเกิดขึ้น แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

2.1 กลวิธีที่ใช้ความจำ คือ วิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเก็บข้อมูลความรู้ไว้และนำออกมาใช้เมื่อต้องการ

2.2 กลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ คือ วิธีการที่ใช้ความรู้และความเข้าใจเพื่อช่วยในการเรียนรู้ภาษา

2.3 กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน คือ วิธีการที่ผู้เรียนใช้เมื่อมีความรู้ขึ้นใหม่ เช่น การเดาอย่างมีหลักการเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียน หรือการใช้ท่าทางแทนการพูด การปรับสสารให้ง่ายขึ้นและการหาคำอื่นมาแทนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถสนทนาหรือเขียนได้ดีขึ้น

2.4 กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา คือ วิธีการที่ผู้เรียนมีการวางแผนการเรียนรู้ ตระหนักในการเรียนรู้ภาษาของตนเอง ประเมินการเรียนรู้ภาษาของตนเองและสามารถจัดการกับตนเองเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ

2.5 กลวิธีเชิงวิภาพ คือ วิธีการในการจัดการกับอารมณ์หรือความรู้สึกของตนเองให้พร้อมในการเรียนรู้ภาษา เช่น การลดความวิตกกังวล การให้กำลังใจตนเอง และการดูแลอารมณ์ของตนเอง

2.6 กลวิธีทางสังคม คือ วิธีการสร้างความสัมพันธ์หรือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ภาษา เช่น การถามคำถาม การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการเห็นใจผู้อื่น เป็นต้น

3. แบบสอบถาม (Questionnaires)

3.1 แบบสอบถามลักษณะการเรียนรู้ภาษา หมายถึง แบบสอบถามที่ผู้วิจัยดัดแปลงมาจาก

แบบสอบถาม SOS-L (Style Orientation Scale for Language Learning) ของ Oxford ใช้ในการประเมินลักษณะการเรียนรู้ภาษา โดยเฉพาะที่เป็นภาษาใหม่หรือไม่ใช่ภาษาแรกของผู้เรียน

3.2 แบบสอบถามลักษณะกลวิธีการเรียนรู้ภาษา หมายถึง แบบสอบถามที่ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสอบถาม SILL (Strategy Inventory for Language Learning) ของ Oxford ใช้ในการประเมินวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน

4. นักศึกษา (Students) หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

5. มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร (Rajabhat Universities in Bangkok) หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏ 5 แห่งในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ยกเว้นมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี เนื่องจากมหาวิทยาลัยไม่ได้เปิดการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
2. ทราบแนวทางในการพัฒนา ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ ของนักศึกษา ที่มีผลการเรียนรู้ในระดับปานกลางและต่ำ และแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ให้สอดคล้องหรือเอื้อต่อลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษา
3. เผยแพร่ข้อมูลที่ได้จากผลการวิจัยให้แก่อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป